

[Finansministeren.]
er Tale om, til Dækning af de sociale Udgifter. Men, sagde det ærede Medlem, selv om disse Penge nu staar til Raadighed, fordi Loven om Formueskattenedsættelsen ophæves, saa bliver de sociale Udgifter, der er foreslaaet paa næste Aars Budget, langt større end de 10 Mill. Kr.; det ærede Medlem var endog saa højt oppe, at han regnede med, at de i næste Finansaar vilde andrage 14 Mill. Kr.

Det er rent galt. Det ærede Medlem har begaaet den maaske tilgivelige Fejl, at han uden at tænke nærmere over Tingene har lagt nogle Tal sammen, som fandtes i Forslaget, og er gaaet ud fra, at man derved naaede det rigtige Resultat. Men man kan ikke altid bære sig ad paa den Maade, man maa til Tider undersøge, om disse Tal hører sammen paa den Maade, som man nu bruger dem, og man maa undersøge adskillige andre Ting.

Det ærede Medlem har saaledes regnet med, at det forelagte Arbejdsløshedsforslag vilde koste $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Nu fremgik det klart af Socialministerens Forelæggelsestale, at det vil det sandsynligvis ikke, men det vil efter alle de Beregninger, der kunde foretages, ikke koste mere end $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem har tilsyneladende helt overset dette, men det er dog værd at lægge Mærke til, naar man skal beskæftige sig med Talsammenlægninger.

Dernæst har det ærede Medlem ganske glemt at regne med, at disse Udgifter som Statsudgifter er Refusionsudgifter, og det ærede Medlem har slet ikke undersøgt, i hvilket Omfang de Udgifter, der er Tale om, vil falde i næste Finansaar. Det har jeg naturligvis regnet med, og det viser sig da, at i næste Finansaar, altsaa det Finansaar, der her er Tale om, vil det højeste Beløb for Aldersrenten og Invaliderenten andrage 3 Mill. Kr., og paa Arbejdsløshedsloven vil det højeste Beløb blive 3 Mill. Kr.; det er væsentligst de Penge, der kan tænkes at udbetales som Bidrag en Gang for alle til Krisefonds. Det vil altsaa sige, at det højeste Beløb, der kan være Tale om, bliver 6 Mill. Kr.

Saa har jeg for mit Vedkommende endda regnet med, at der næste Aar skulde blive Raad til at give en ekstra Refusion

til Hjælpekasserne af mindst samme Størrelse som foreslaaet i Aar. Men selv om denne Refusion skulde komme op paa 2 Mill. Kr., vil det sige, at næste Finansaar, paa Grund af de foreslaaede Love sammen med en eventuel yderligere Refusion til Hjælpekasserne, vil faa en Udgift paa i alt 8 Mill. Kr. og altsaa ikke de 14 Mill. Kr., det ærede Medlem havde faaet det til.

Maaske vil det ærede Medlem saa sige: ja, jeg har taget fejl, jeg har regnet, at det blev mere i det følgende Aar, end det virkelig bliver, og det har jeg altsaa bygget nogle Betragtninger paa, der som Følge deraf bliver forkerte; men vil det saa ikke blive saadan til næste Aar igen, at der ikke bliver Dækning?

Men ogsaa i den Henseende er jeg i Stand til at berolige den bekymrede Ordfører for Venstre. Der vil heller ikke i det næstfølgende Aar blive Tale om 14 Mill. Kr., men sandsynligvis om 9—10 Mill. Kr., som disse Love, hvis de bliver vedtaget i den foreslaaede Form, vil koste Staten, og det er, efter at fuld Refusion er indtraadt.

Naar det ikke bliver større Beløb, skyldes det den naturlige Omstændighed, at det Beløb, der er regnet med som Udgift een Gang for alle, regnes afholdt i næste Finansaar, og saa kan det naturligvis ikke komme til at belaste de følgende Finansaar.

Det ærede Medlem kan saaledes spare sig sine Bekymringer med Hensyn til Finanslovens Holdbarhed. Og med Hensyn til Sammenstillingen af de to Lovforslag om Ophævelse af Formueskattenedsættelsen og Forøgelse af de sociale Udgifter kan jeg sige, at hvis de bliver vedtaget i den Form, hvori de er foreslaaet, vil de i det kommende Finansaar fuldt ud ækvalere hinanden, og de vil ogsaa kunne gøre det i de kommende Aar.

Det ærede Medlem omtalte de gode Gerninger, hans eget Ministerium havde udrettet, og saadan Tale skal jo sikkert til. Navnlig omtalte det ærede Medlem den store Betydning, som de saakaldte „60 Mill. Kr.“ havde haft for Danmarks Erhverv. Der er 60 Mill. Kr., som paa en underlig Maade svæver rundt i Luften og af og til bliver nævnt i en Tale og skrevet i et Blad, men det har altid været noget vanskeligt at faa rigtigt fat paa dem. Den ærede Ordfører